

Setkání s Vnitřním světlem

Uvedení do kvakerské víry a praxe

Buďte vzory, buďte příklady ve všech zemích, národech, na všech místech a ostrovech, kamkoli přijdete, aby vaše jednání a život mohly být svědectvím mezi všemi a pro všechny; pak budete chodit radostně světem a žít tím, co je od Boha v každém člověku.

George Fox, 1656

Europe & Middle East Section

Friends World Committee for Consultation

& Pražská bohoslužebná skupina

OBSAH

Úvod.....	5
1 Čemu kvakeři věří	6
1.1 <i>Počátky kvakerů a George Fox</i>	6
1.2 <i>Přátelé a Bůh</i>	7
1.3 <i>Odpověď na Boží oslovení</i>	7
1.4 <i>Přátelé a Bible</i>	8
1.5 <i>Věrouka a teologie</i>	9
1.6 <i>Svátosti a liturgie</i>	9
1.7 <i>Kvakeři a život po smrti</i>	10
2 Kvakerská setkání	10
2.1 <i>Bohoslužebné setkání</i>	10
2.1.1 <i>Strukturované setkání</i>	12
2.2 <i>Organizační setkání</i>	12
2.3 <i>Setkání ke zvláštním příležitostem</i>	13
2.4 <i>Bohoslužebné sdílení</i>	13
2.5 <i>Setkání k ujasnění</i>	14
2.6 <i>Děti a mládež ve shromáždění</i>	14
3 Kvakerská svědectví.....	14
3.1 <i>Pravda</i>	15
3.2 <i>Rovnost</i>	15
3.3 <i>Mír</i>	15
3.4 <i>Jednoduchost</i>	16
3.5 <i>Společenství</i>	17
4 Jak jsou kvakeři organizováni	17
4.1 <i>Přípravná, měsíční a všeobecná shromáždění</i>	17
4.2 <i>Roční shromáždění</i>	18
4.3 <i>Knihy směrnic</i>	19
4.4 <i>Zápisy</i>	19
4.5 <i>Jmenování</i>	19
5 Světová rodina Přátel	20
5.1 <i>Světový kvakerský konzultační výbor</i>	20
5.2 <i>Sekce FWCC</i>	20
5.3 <i>Výbor pro mezinárodní členství</i>	22
5.4 <i>Další mezinárodní organizace Přátel</i>	22
6 Život a rozvoj malých skupin	23
7 Bibliografie	26
8 Kontakty	27

Úvod

Hnutí kvakerů má své počátky v Anglii poloviny 17. století. Jeho stoupenci si říkali „Přátelé Pravdy“, protože se považovali za přátele Ježíše Krista (J 15, 15). Postupem doby vešli ve známost jednoduše jako „Přátelé“. Název „kvaker“ byla původně hanlivá přezdívka, kterou pro ně vymyslelo okolí, protože se o nich říkalo, že se nábožným zanícením třesou (anglicky: to quake). Přátelé později toto označení přijali za své a v dnešní době mají slova „kvaker“ a „Přítel“ stejný význam. Kvakerské hnutí se dnes oficiálně nazývá „Náboženská společnost Přátel“.

Původně byl tento úvod do kvakerství připraven pro studijní setkání nové skupiny litevských Přátel, které je mělo uvést do kvakerské víry a praxe. Text má svůj základ v několika již vydaných letácích, brožurách a knihách. Děkuji všem Přátelům a organizacím, které mě zásobily svými materiály, zvláště pak Quaker Home Service (dnes už se nazývá Quaker Life – Kvakerský život) Britského ročního shromáždění a Obecné konferenci Přátel ve Philadelphii. Seznam zdrojů a dalších relevantních publikací můžete najít na konci v bibliografii. Zároveň děkuji Přátelům, kteří se ujali kritické revize tohoto textu.

Tento stručný úvod pochopitelně nemůže do hloubky pokrýt všechny aspekty kvakerů a kvakerství. Také jsem si vědom toho, že můj výběr textů je subjektivní. Přesto doufám, že pomůže jednotlivcům i skupinám, aby se o kvakerech, jejich víře, hodnotách a o tom, jak je uvádějí do praxe, dozvěděli více.

Uvítám, když Přátelé z různých zemí tuto publikaci přeloží do svého vlastního jazyka a použijí pro svou vlastní kvakerskou osvětu. Přátelé v průběhu staletí zavedli velké množství slov a výrazů, které se velmi těžko překládají do jiných jazyků. Když jsem tento text dával dohromady, snažil jsem se této kvakerské angličtině vyhýbat, ale nebylo to lehké a nebylo to možné vždy.

Jestliže máte zájem o další informace, můžete kontaktovat kancelář FWCC v Londýně nebo kancelář Evropské a blízkovýchodní sekce, případně v Čechách Pražskou bohoslužebnou skupinu (pozn. překl.). Adresy jsou uvedeny na konci publikace.

Hans Weening

1 Čemu kvakeři věří

1.1 Počátky kvakerů a George Fox

Se svým naprosto novým vymezením křesťanské pravdy začali Přátelé v 17. století v Anglii. Na počátku byl nejvýraznější osobností George Fox. Narodil se v roce 1624 jako syn poměrně zámožného tkalce a nábožensky zapálené matky. Tohoto vážného, hloubavého a tělesně zdatného chlapce odmalička přitahovalo náboženství. Byl ale přímo šokován tím, jak ostatní lidé, kteří se považovali za křesťany, nežili podle toho, co vyznávali.

Když bylo Georgovi devatenáct, opustil domov, aby se vydal na duchovní pouť. Kamkoli přišel, vyhledával náboženské vůdce a kladl jim zvědavé otázky. Jeho hledání a putování trvalo čtyři roky. Nezdálo se však, že by ho někdo pochopil a porozuměl jeho vnitřnímu konfliktu. Postupně v něm narůstalo přesvědčení, že odpověď mu dal sám Bůh v jeho nitru. V roce 1647 slyšel hlas, který říkal: „Je jeden, a to sám Kristus Ježíš, který ti pomůže.“ Tato zkušenost mu změnila život, náboženské názory a především pohled na vztah mezi člověkem a Bohem. Celý zbytek svého života věnoval tomu, že se o svůj objev dělil s ostatními.

George Fox byl celkem osmkrát uvězněn za šíření svých náboženských názorů a především kvůli radikálním důsledkům, které z nich vyvozoval. Musel trpět kruté bití, žil v napětí a strádání. Ukázal, že je statečnou a rozhodnou osobností a skutečným náboženským géniem. Jeho Deník (Journal) a jiné práce patří mezi základní spisy Náboženské společnosti Přátel, za jejíhož zakladatele je považován. Znal Bibli natolik dobře, že z ní čerpá většina jeho spisů.

George Fox nikdy nezamýšlel založit nějaké nové náboženství. Věřil, že jeho objev je univerzální, že vlastně znovu oživil původní křesťanskou myšlenku. Přijetí tohoto přístupu vede dál za hranice jednotlivých křesťanských církví. Vědomí radostné svobody, kterou přinesl, je základním rysem kvakerského společenství od počátku až do dnešních dnů. Posílilo Přátele v jejich přesvědčení, že lidé mohou

najít nové chápání světa, jestliže berou za svůj způsob života, který vedl Ježíš, a jednají podle toho.

1.2 Přátelé a Bůh

V samém středu kvakerského myšlení je učení o Vnitřním světle. Podle něho je v každém člověku kousek Božího ducha a Boží energie. Tento kousek, nazývaný ranými kvakery jako „to od Boha v každém z nás“, „semeno Ježíše Krista“, „semeno Světla“, chápou kvakeři, slovy Janova evangelia 1, 9, jako „pravé světlo, které osvěcuje každého člověka přicházejícího na svět“.

Kvakeři věří, že člověk může Boha poznat jen vlastním prožitkem nebo působením Božího ducha, který člověku poznání Boha zprostředkuje. To také vysvětluje přístup kvakerů k řadě věcí, jako je osoba a služba Ježíše Krista, Bible, organizace a autorita církve, církevní obřady, symboly a svátosti a zvláště věci, které každý jednatel cítí jako své povinnosti.

Učení o Vnitřním světle vede v podstatě dvěma směry. Jednak nám umožňuje rozlišovat mezi dobrem a zlem. Odhaluje v člověku přítomnost obojího a tím, že nás vede, dává možnost volby. A jednak můžeme díky němu vidět a uvědomovat si to, co máme všichni společné, a že všichni máme v sobě potenciál být dobrými i zlými.

George Fox hlásal, že na světě je oceán temnoty a smrti. Nad tímto oceánem temnoty ale viděl i oceán světla a lásky, ve kterém se projevuje nekonečná láska Boží. Přátelé věří, že všem, kdo skutečně chtějí konat Boží vůli, je od Boha dána síla zlo překonávat. Tím, že máme tuto sílu volby, jsme do značné míry sami strůjci svého osudu. „Spasení“ tedy v kvakerském pojetí spočívá v našem rozhodnutí „stát se“ Božími dětmi.

Ačkoliv Vnitřní světlo nebo Boží duch působil odjakživa, kvakeři všeobecně přijímají, že Bůh se v plnosti projevil až v životě Ježíše Krista, „který byl učiněn tělem a přebýval mezi námi, pln milosti a pravdy.“

1.3 Odpověď na Boží oslovení

Jedním z nejcharakterističtějších rysů kvakerství je poznání, že každý člověk může mít přímý kontakt s Bohem.

Spisy raných kvakerů jsou plné příběhů o jejich „setkáních s Bohem“ nebo o „vedení jeho Duchem“. Občas tyto zkušenosti pomohly jejich porozumění Bohu, jindy jim ukazovaly, co je třeba vykonat jako součást Boží vůle na zemi. Přátelé začali užívat termín „poslání“ jako vyjádření své vnitřní zkušenosti, kdy jim Bůh říkal: „tohle je třeba udělat – a ty jsi tím, kdo k tomu má dopomoci.“

Toto bezprostřední zakoušení Boha není výsadou pouze kvakerů. Je běžné v judaismu i křesťanství. Náboženská společnost Přátel je ale zvláštní tím, jak podněcuje své členy k poslušnosti tomuto Božímu oslovení. Přátelé se vždy navzájem podněcovali k takovému prožívání křesťanství, které zdůrazňuje potřebu být otevřen Duchu svatému a Božímu hlasu.

1.4 Přátelé a Bible

Podle Přátel se pravé zbožnosti nedá naučit z knih, modlitebních knížek, slov a rituálů, které George Fox nazýval „prázdné formy“. V době, kdy kvakeři v Anglii vznikli, byla Bible v angličtině široce dostupná teprve krátkou dobu, lidé ji hodně četli a citovali z ní. Většina protestantských skupin ji vykládala doslovně a přiznávala jí neomylnost. Všeobecná touha po vnější autoritě, která by určila, co je správné, byla velmi silná. V náboženských sporech hledaly jednotlivé skupiny podporu pro svá učení v biblických textech.

Občas měli Přátelé tendenci ke stejnému způsobu argumentace, ale zároveň věřili, že Bůh může svou vůli zjevovat i dnes, podobně jako tomu bylo v biblických dobách. George Fox jednou řekl: "Říkáš, že Kristus řekl tohle a apoštolové tamto, ale co řekneš ty? Jsi dítětem Světla a žiješ v něm? A je to, co říkáš, opravdu z Boha?"

Přátelé odmítají dělat z Bible měřítko správného chování a pravé víry, protože Boží zjevení není jen záležitostí minulosti. Tým Duch svatý, který inspiroval autory biblických knih v dávné minulosti, může inspirovat věřící i nyní o staletí později. A k tomu, abychom pochopili jeho působení v minulosti, je základním předpokladem, abychom s ním měli zkušenost v současnosti. Přátelé věří, že Bůh prostřednictvím Vnitřního světla umožňuje každému přístup k duchovní pravdě pro dnešek.

1.5 Věrouka a teologie

V přístupu ke článkům víry a dogmatům se Přátelé liší od většiny křesťanů. Společná věrouka není tím, co drží Přátele pohromadě. Jsou si vědomi toho, že jazyk může být někdy příliš chudý na to, aby vyjádřil nejhlubší duchovní zkušenosti člověka, a také toho, že slova mohou vhodně vyjádřit osobní přesvědčení člověka v určitém čase, ale že tatáž slova budou u téhož člověka po nějaké době téměř jistě nevhodná. A vyjádřit náboženské přesvědčení celé skupiny lidí je ještě těžší. Slova a věty velmi často nabízejí velmi odlišné výklady.

Absence pevně dané věrouky neznamená, že by si Přátelé mysleli, že je lhostejné, čemu člověk věří. Vědí, že to, čemu věříme, má silný vliv na to, jak se chováme. Přátelé jsou lidé se silným náboženským přesvědčením, ale jsou si jisti tím, že správnost tohoto přesvědčení se nejlépe ověří jeho aplikací v životě. Mnoho Přátel nemá valné mínění o smyslu teologie, neboť se obávají, že může až příliš lehce vést ke spekulacím a hádkám. Všichni se ale shodnou v tom, že lidé jakožto rozumné bytosti mají o svých náboženských zkušenostech uvažovat. Přátelé jsou vedeni k tomu, aby se snažili hledat pravdu ve všech věcech, které prožívají, a také jsou vedeni k tomu, aby hledali nové světlo, ať přichází z jakéhokoli zdroje. Jejich zkoumavý a otevřený postoj k životu má určitě podíl na toleranci, s jakou Přátelé přistupují k lidem, problematice víry a jejího praktikování.

To možná také vysvětluje, jak může Náboženská společnost Přátel pojmout mezi svými členy tak širokou škálu náboženských názorů. Mezi Přáteli můžeme najít snad každou barvu pomyslného náboženského spektra. Jsou tací, kteří své přesvědčení nejlépe vyjádří tradičním jazykem pravověrného křesťanství, ale stejně tak je možné najít Přátele, které je právem možno označit za věřící humanisty.

1.6 Svátosti a liturgie

Přátelé věří, že prvořadá je modlitba a láska k Bohu. To smazává uměle vytvořený rozdíl mezi světským a náboženským a celý život, pokud ho žijeme v Duchu, to činí posvátným. Přátelé odmítají tradiční vnější obřady a svátosti, které někdy označují za „prázdné formy“, aniž by tím ale odmítali tu duchovní realitu, kterou symbolizují. Například křest pro Přátele znamená vnitřní duchovní zkušenost a ne vnější rituál. Svaté přijímání, nebo slavení památky večeře Páně, je

také pojmáno duchovně jako společenství s Duchem. Přestože se mohou Přátelé lišit v přístupu ke slavení dne odpočinku a křesťanských svátků, nepohlíží na tyto dny jako na svatější než ostatní.

1.7 Kvakeři a život po smrti

Přátelé nepovažují život po smrti za odměnu za ctnostný život nebo náhradu za utrpení zažité v pozemském životě. Ani nežijí lepším životem kvůli strachu ze ztracení. Pohled kvakerů na to, co se stane po smrti, je úzce spojen s jejich zkušeností života tady na zemi. Věří, že život je dobrý a že klíčem k pochopení jeho smyslu je žít ho v lásce k druhým.

Vždy je tu, pokud jde o lásku, prvek jakéhosi tajemství, který lidé nemůžou plně pochopit, o němž kvakeři věří, že je nadčasový. Láska nemůže být zničena smrtí a nemůže být omezena časem a prostorem. Toto přesvědčení je podtrženo právě zkušeností kvakerské bohoslužby a vědomím, že osobnost Ježíše Krista nebyla nikterak umenšena jeho smrtí. Ježíšův život byl založen na hluboké důvěře, že Bůh je láska. Přátelé na tuto lásku reagují. Prožívají nebe teď a tady a věří, že cokoliv, co nás čeká po smrti, bude jen pro naše dobro.

Přátelé nejsou v tom, co se stane po smrti, dogmatictí. Jsou Přátelé, kteří jsou přesvědčení, že posmrtný život existuje, ale i jiní, kteří věří, že ne. Všichni Přátelé však cítí, že je podstatnější zaměřit se na život zde na zemi a snažit se zlepšit podmínky lidstva v tomto světě než se zapojovat do spekulací o tom, co bude následovat po smrti.

2 Kvakerská setkání

2.1 Bohoslužebné setkání

Společná bohoslužba začíná tehdy, když se sejdou dva nebo více lidí, kteří pociťují touhu společně se ztišit a hledat Boží přítomnost. To se může stát kdekoliv a kdykoliv, ale Přátelé běžně chápou „bohoslužebným setkáním” pravidelné shromáždění v domě setkání nebo na jiném smluveném místě. Přátelé mohou v pozorném tichém očekávání najít pokoj mysli a novou chuť do života, a také radost v úžasu nad Božím stvořením.

Kvakeři si velmi váží ticha. V tichu se zbaví stresu, zapomenou na spěch a začnou si uvědomovat vnitřní a hlubší význam života svého i života skupiny. Ticho jim umožňuje přijmout sebe samé takové, jací jsou, a najít úlevu od strachu, úzkosti, emocionálního zmatku a sobectví. Toto ticho je více než jen pouhá absence zvuku. Člověk si může uvědomovat zvuky z vnějšku, jako štěkání psa, projíždějící auto nebo volající dítě. Ale tyto zvuky nerozptylují. Přátelé je při tom, jak se snaží otevřít Bohu, často neuvědoměle vstřebávají. Jeden z kvakerských průkopníků, Robert Barclay, popsal svou zkušenost s bohoslužebným setkáním: „Uvědomoval jsem si, jak ve mně zlo slábne a dobro roste.“

Lidé při bohoslužebném setkání sedí v kruhu nebo po obvodu čtverce, aby si uvědomovali jeden druhého a také skutečnost, že se setkání účastní společně. Přítomní se ztiší, soustředí se, a jak společně hledají Boží vůli, otevírají se i sobě navzájem. Může k tomu dojít rychle, nebo to může trvat skoro celé setkání, což je obvykle hodina.

Toto ztišení je odlišné od tradiční meditace praktikované individuálně jako cvičení pro vlastní duchovní rozvoj. Tu obvykle člověk prožívá v hloubi svého nitra, naproti tomu naslouchání a očekávání při bohoslužebném setkání je společný prožitek, při němž účastníci hledají setkání s Bohem.

Bohoslužebné setkání může proběhnout zcela beze slov, ale obvykle zazní krátké promluvy některých z účastníků. Tento „mluvený příspěvek“ má za úkol vyjádřit to, co již je ve společně prožívaném tichu přítomno. K tomu, aby promluvil, se může cítit povolán kdokoli, ať už je to muž, žena nebo dítě, člen shromáždění nebo návštěvník, který je tam poprvé. Existuje velmi široká škála zdrojů, ze kterých tyto mluvené příspěvky mohou čerpat, a to, jak jsou přijímány, je důležitou součástí kvakerské bohoslužby. Protože je Náboženská společnost Přátel součástí křesťanské tradice, mohou lidé mluvit o životě a učení Ježíše Krista, nebo se inspirovat jakýmkoli jiným zdrojem, nebo událostmi každodenního života. Ostatní se snaží to, co bylo řečeno, přijímat pozitivně a hledat pravdu, která je za tím, bez ohledu na volbu slov, kterými byla vyjádřena. Pokud se někdo z účastníků cítí být povolán k tomu, aby svou promluvou reagoval na někoho, kdo mluvil před ním, měl by být velmi opatrný a snažit se pozitivně stavět na tom, co bylo řečeno.

2.1.1 Strukturované setkání

Přátelé v Evropě se obvykle scházejí, jak bylo popsáno – v tichém očekávání. Jinde ve světě je však také hodně kvakerských shromáždění, jejichž bohoslužba je podobná bohoslužbě různých protestantských církví. Tato forma bohoslužby se vyvinula v USA během 19. století, což bylo období probuzení a duchovní obnovy v americkém protestantismu. Díky misijní aktivitě kvakerů, kteří tuto bohoslužebnou formu přijali, se můžeme s těmito skupinami setkat také v Africe, Latinské Americe, Indii a na Taiwanu.

Program těchto bohoslužeb je dopředu naplánovaný a může zahrnovat modlitby, čtení z Bible, kázání, společný zpěv, případně i s hudebním doprovodem. Bývá zde i místo pro volnou bohoslužbu spočívající v očekávání, podobně jako je tomu u ostatních Přátel. V mnoha případech je tato strukturovaná nebo částečně strukturovaná bohoslužba vedena pastorem nebo kazatelem, který může být i placen a být zároveň zodpovědný za pastorální péči o skupinu.

2.2 Organizační setkání

Také kvakerská organizační setkání bývají pojímána jako druh bohoslužby. Mohou se konat po nedělním bohoslužebném setkání, nebo v jakékoli vhodné době během týdne. Kromě členů shromáždění se jich mohou se svolením tajemníka účastnit i ostatní návštěvníci bohoslužeb.

Cílem pracovního setkání je hledat Boží vůli. Není to otázka podvolení se vůli většiny, protože kvakeři ze zásady nehlasují. Je to duchovní cvičení, jež spočívá v naslouchání Bohu skrze ty, kteří promlouvají. Tajemník připraví program a vede setkání, často s pomocí svého asistenta. Tajemník je tu proto, aby rozeznal „vůli shromáždění“. Když uzná, že nějaká záležitost byla dobře uvážena, nabídne shromáždění pracovní verzi zápisu. Ten obsahuje, o čem se jednalo a k jakému závěru shromáždění došlo. Zápis musí projít všeobecným souhlasem členů shromáždění, ať už vyjádřeným slovy nebo tichým. (Pozn. překl.: Pokud následují na zápis reakce členů, z nichž tajemník vycítí, že je třeba v zápisu něco změnit nebo opravit, učiní tak a celý postup se opakuje, dokud není dosaženo všeobecné shody.) Jestliže však tajemník není schopen rozpoznat vůli

shromáždění, nepřijme se žádné rozhodnutí a neudělá se žádný zápis, kromě záznamu, že shromáždění není zatím schopné se rozhodnout.

2.3 Setkání ke zvláštním příležitostem

Ke zvláštním příležitostem mohou Přátelé pořádat i jiná setkání. Podobně jako již zmíněná setkání, i například setkání u příležitosti sňatku začíná tichým očekáváním. Poté někdo z Přátel povstane, aby vysvětlil těm, kteří jsou na kvakerském setkání poprvé, a příbuzným, jaký bude průběh nadcházejícího obřadu. Když nevěsta a ženich cítí, že jsou připraveni, vezmou se za ruce, povstanou a učiní prohlášení ke shromážděným. Poté setkání pokračuje chvílí ticha. Během tohoto tichého očekávání může někdo pronést modlitbu nebo pronést něco, co má nějaký vztah ke snoubencům.

Při setkání u příležitosti pohřbu nebo na vzpomínkovém setkání se Přátelé s láskou soustředí na život zesnulého. Forma takového setkání se nijak neliší od běžného bohoslužebného setkání. Může se konat u hrobu, v krematoriu nebo na místě, kde se shromáždění běžně schází. Je to bohoslužba díkuvzdání za Boží milost, která se zrcadlila v životě zesnulého, spojená s útěchou a vyjádřením soustrasti pozůstalým.

2.4 Bohoslužebné sdílení

Relativně novou formou kvakerského setkání je bohoslužebné sdílení, někdy též zvané „tvořivé naslouchání“. Němečtí Přátelé je nazývají „Gespräch aus der Stille“ (mluvení z ticha). Tento termín hezky vystihuje, jak je sdílení „zasazeno“ do ticha. Bohoslužebné sdílení může být užitečné pro sdílení osobních zkušeností a myšlenek na určité téma. Běžná velikost skupiny bývá osm až dvanáct Přátel. Ten, kdo sdílení vede, většinou požádá účastníky, aby zachovávali určitá pravidla, mezi něž patří: mluvit podruhé až poté, co již každý měl možnost promluvit poprvé, mluvit pouze z vlastní zkušenosti a ponechávat chvíli ticha mezi jednotlivými mluvčími. Dále obvykle účastníky upozorní na to, že všechno, co je ve skupině řečeno, je bráno jako důvěrné a zůstává pouze mezi nimi, a že se nemají přímo vyjadřovat k tomu, co řekli druzí, ale pouze pozorně naslouchat tomu, o čem budou mluvit. Jedná se o sdílení, nikoliv o diskuzi.

2.5 Setkání k ujasnění

Setkání k ujasnění může být svoláno, aby se probral nějaký konkrétní problém nebo potřeba někoho z členů, který stojí před nějakým životním rozhodnutím a chce ho zvážit za pomoci druhých. Může se jednat třeba o přípravu páru na kvakerský sňatek, o někoho, kdo se uchází o členství, nebo o zvážení nějakého rozhodnutí, které se týká celého shromáždění. Může být také určeno pro pomoc a útěchu Přátelům, kteří procházejí těžkým obdobím nebo pro útěchu umírajícím.

2.6 Děti a mládež ve shromáždění

Důležitými členy shromáždění jsou také děti a mládež. Ale pro řadu z nich je pochopitelně těžké vydržet v tichosti celou hodinu. Bývá zvykem, že se ho účastní deset nebo patnáct minut na začátku nebo na konci. Během zbylého času mohou studovat biblické příběhy nebo něco z kvakerské tradice, mohou něco vyrábět nebo hrát různé hry. Tím si tvoří vlastní názor a formují osobnost. Cílem dětských a mládežnických skupinek je dát jejich účastníkům najevo, že jsou právoplatnou součástí komunity, vést je k poznání jejích duchovních tradic a také je učí být přínosem pro okolní svět. Některé starší děti rády zůstávají na setkání s dospělými a dokonce se zapojují do služby slovem. Na setkáních Mladých Přátel (Young Friends) se často experimentuje s různými druhy bohoslužby včetně hudby a některých prvků strukturovaného setkání.

3 Kvakerská svědectví

Slovem „svědectví“ označují Přátelé jednání, které „svědčí“ o životní pravdě skryté v lidském srdci. Není to svědectví vyjadřované slovy; je to způsob života, který dává konkrétní podobu tomu, že v každém člověku je „to Boží“, že všichni lidé jsou si rovni a že veškerý život je vzájemně propojený. Svědectví jsou pozitivní, ale přesto někdy mohou vést k jednání, které je v dané době v rozporu s určitými praktikami většinové společnosti. Svědectví vyjadřují přesvědčení kvakerů jako celku, i když si je někteří jednotlivci mohou vykládat odlišně v souladu s poznáním, které jim bylo dáno. Nejedná se o nic „dobrovolného navíc“ k tomu, čemu kvakeři věří, ale o plody,

kteřé zcela přirozeně rostou na kvakerském stromě víry. Základními svědectvími jsou: Pravda, rovnost, mír, jednoduchost a společenství.

3.1 Pravda

Pravda je pro kvakery široký pojem. Někdy tím slovem označují Boha, někdy přesvědčení, které vzejde z tiché bohoslužby, někdy jím také kvakeři rozumějí způsob života. Právě naslouchání pravdě, jak ji oni chápali, vedlo kvakery k jednání, které ostatní považovali za podivné, nebo až provokativní. V raných dobách kvakerství „vydávati svědectví o Pravdě“ znamenalo také pořádání veřejných bohoslužebných setkání bez ohledu na tresty, které za to hrozily. Naplňování tohoto svědectví také zahrnovalo kázání na veřejnosti, za což bylo mnoho Přátel uvězněno. Úsilí o pravdivost je již od počátku vedlo k odmítání přísahy. Přísaha podle nich byla známkou toho, že existují dvě různé úrovně pravdy, zatímco podle nich by měl člověk mluvit pravdu pořád. Za to, že odmítla přísahat věrnost králi, byla Margaret Fell uvězněna a přišla o veškerý svůj majetek.

3.2 Rovnost

Jestliže může Bůh oslovit každého člověka bez ohledu na věk, pohlaví, rasu, národnost, bohatství, vzdělání nebo společenské postavení, jestliže Bůh považuje ve své lásce všechny lidi za rovné sobě navzájem a všichni lidé mají stejný potenciál stát se zdrojem zjevení Boží Pravdy, pak by všem lidem měla být přisuzována stejná hodnota. V každém člověku je ono Semeno, Světlo, „to od Boha“. Pro Přátele znamenal tento pohled již od počátku rovnost ras a pohlaví. V Anglii a jejích koloniích to mělo znamenat konec třídních a majetkových privilegií. V Japonsku a Keni, kde byla v pojetí místních kultur žena jen o něco málo více než zařízení domácnosti, to vyústilo v zakládání kvakerských škol pro dívky. Zároveň se tento pohled stal výchozím bodem k odporu vůči otroctví a trestu smrti.

3.3 Mír

Svědectví o míru vychází ze stejného chápání povahy Boha a lidí, jak bylo popsáno. Jak může někdo zabít druhého člověka, Boží dítě, potenciální zdroj Boží pravdy, jakkoli se nám může zdát, že je v daný moment na špatné cestě? Toto svědectví vedlo Přátele k opozici vůči

všem válkám a přípravám na ně. V době Americké revoluce byli mnozí Přátelé ze svých shromáždění vyloučeni, protože se účastnili válečných akcí. Později Přátelé, nuceni čelit povinnosti vojenské služby, usilovali o právo na její odmítnutí z důvodu svědomí. Někteří Přátelé se tuto možnost dodnes snaží prosadit nejen pokud jde o jejich těla, ale také o placení daní pro potřeby armády.

Svědectví o míru také vede k aktivitám směřujícím ke zmírnění utrpení obětí válek bez ohledu na to, ke které válčící straně patří. Znamená to úsilí o nalezení prostředníka mezi lidmi a národy na obou stranách konfliktu, nebo přímo přijetí jeho role. Znamená to neustálé hledání nenásilného řešení konfliktů prostředky mezinárodního práva, jako jsou různé mezinárodní dohody a organizace, například Evropská Unie nebo Organizace spojených národů. Znamená to také neustálé hledání míru a sociální spravedlnosti pomocí různých individuálních nebo skupinových vyjednávacích postupů pro mediaci (prostřednictví) a sociální změny. Například Kvakerská rada pro evropské záležitosti (Quaker Council for European Affairs – QCEA) v Bruselu a Kvakerské kanceláře při Organizaci spojených národů (Quaker United Nation Offices – QUNO) v Ženevě a New Yorku propagují kvakerské hodnoty v místech největší koncentrace moci, kde se rozhoduje o politických, ekonomických a vojenských záležitostech celosvětového dosahu („pravda promlouvá k moci“).

3.4 Jednoduchost

Kvakeři se shodnou na tom, že svět nabízí spoustu věcí, které nás odvádějí od Pravdy, jako honba za majetkem, mocí nebo požitky, výstřednost v řeči, oblékání nebo chování a také přílišný důraz na práci, i když je třeba i pro dobrou věc. Pravda se totiž obvykle objeví v srdci při klidném soustředěném čekání a v pokorné prostotě ducha, která věří, že opravdovým pánem našeho světa je Bůh a nikoliv my.

Svědectví o jednoduchosti se tedy snaží obracet naši pozornost k tomu, co je podstatné a věčné, a nerozptylovat nás tím, co je přechodné a nicotné. Výrazem jednoduchosti je i neokázalá a upřímná řeč. Mezi další patří úcta k Božímu stvoření a z ní vyplývající zájem o životní prostředí a správné využívání světových přírodních zdrojů. Zásadním porušením svědectví o jednoduchosti je ekonomika růstu založená na rozmařilosti, plýtvání a uměle vytvářených potřebách.

3.5 Společenství

Jakožto Boží děti, které Bůh miluje všechny stejně, jsou všichni lidé bratři a sestry, jedna lidská rodina bez ohledu na to, jak velké rozdíly mezi námi jsou v množství zkušeností, v kultuře, věku nebo pohledu na svět. Přátelé došli k tomu, že Světlo může osvěcovat skupinu lidí stejně jako srdce jednotlivce a spojit je ve společenství víry, svědomí a zkušenosti. Přátelé vidí jako svůj úkol budování širšího světového společenství tím, že budou v sobě navzájem hledat a nacházet Boží sílu, jiskru, Krista nebo Vnitřní světlo. Musíme se naučit spolu jednat tak, že v sobě navzájem hledáme a posilujeme to nejlepší – nebo, řečeno slovy George Foxe že „reagujeme na to od Boha v každém z nás“. Přátelé věří, že v takovémto společenství lidé ukazují Boží svrchovanost, milost a lásku podle toho, jak ji sami prožívají.

4 Jak jsou kvakeři organizováni

Protože Přátelé věří v možnost bezprostředního spojení s Bohem, necítili potřebu vytvářet nějakou hierarchicky uspořádanou církevní strukturu nebo centrum moci a autority. Přátelé předpokládají, že je zodpovědností každého člověka, aby hledal Boží vůli a jednal podle ní. I přes tento postoj vytvořili Přátelé síť místních, regionálních, národních a mezinárodních organizací.

4.1 Přípravná, měsíční a všeobecná shromáždění

Ve většině zemí je základní organizační jednotkou Náboženské společnosti Přátel měsíční shromáždění. V některých částech světa, například ve Velké Británii nebo Keni, může být měsíční shromáždění tvořeno několika menšími, tzv. přípravnými shromážděními (v Keni se jim říká vesnická shromáždění). V jiných zemích je každé místní shromáždění shromážděním měsíčním.

Měsíční shromáždění rozhodují mimo jiné o přijímání nových členů a jsou zodpovědná za pravidelné pořádání bohoslužebných setkání. Měsíční shromáždění je rovněž místem, kde Přátelé předkládají ke zvážení své „zájmy“, tedy to, když cítí, že je Duch vede k tomu, aby něco udělali. Jestliže to měsíční shromáždění uzná za správné, přednese pak zájem ročnímu shromáždění.

Protože kvakeři nemají duchovenstvo, jsou za život místního shromáždění zodpovědni všichni členové. Přesto si ale každé místní shromáždění volí svého tajemníka. Většina shromáždění má i starší, diakony, pokladníka a různé výbory, které vykonávají různé speciální úkoly.

Starší se starají o duchovní život společenství a o „správné vedení bohoslužebných setkání“. Jejich nejlépe viditelnou úlohou je, že na konci bohoslužebného setkání vezmou za ruce své sousedy (ti udělají totéž, až se celý kruh uzavře, pozn. překl.), a to je znamení, že bohoslužebné setkání skončilo.

Diakoni zajišťují v případě potřeby pastorační péči o jednotlivé členy a návštěvníky shromáždění, nebo i o celé rodiny. Pomáhají v jejich osobních těžkostech a také radí a informují o možnostech stát se členem shromáždění a udržují kontakt se členy, kteří se setkání nemohou pravidelně účastnit.

V některých zemích se Přátelé z jednotlivých měsíčních shromáždění čas od času scházejí na všeobecném setkání, které se někdy také nazývá setkáním regionálním nebo čtvrtletním. Na těchto setkáních nebývá kladen takový důraz na organizační záležitosti, ale spíše na věci všeobecného zájmu.

4.2 Roční shromáždění

Několik měsíčních shromáždění se sdružuje do shromáždění ročního. V Evropě většinou roční shromáždění pokrývá jeden celý stát. Roční shromáždění pořádá jednou do roka setkání, kde se řeší záležitosti, nadnesené jednotlivými měsíčními shromážděními, které vyžadují společné rozhodnutí. Většina ročních shromáždění má stálý výbor, nebo pořádá pravidelná setkání zástupců jednotlivých měsíčních shromáždění, na kterých se řeší záležitosti, které vyžadují rychlejší reakci. Roční shromáždění také mohou ustavit zvláštní výbory, které se zabývají různými konkrétními úkoly. Mnoho ročních shromáždění má například výbory, které mají za úkol seznamovat s Náboženskou společností Přátel širší společnost, nebo ve společnosti prosazovat kvakerské hodnoty míru a spravedlnosti. Roční shromáždění nebo jejich výbory často jmenují skupinu lidí, kteří zajišťují administrativu, nebo pracují na úkolech, které si roční shromáždění vytklo.

4.3 Knihy směrnic

Čas od času některé z větších ročních shromáždění ve světě vydá průřez spisy v průběhu historie Náboženské společnosti Přátel. Tato kniha směrnic obsahuje nejen duchovní zkušenosti Přátel, ale také organizační záležitosti daného ročního shromáždění. I přes svůj název to bývá kniha, která poskytuje spíše vodítka než nějaká přísná pravidla.

V roce 1995 Britské roční shromáždění schválilo novou Kvakerskou víru a praxi. Tato kniha rovněž obsahuje Rady a otázky. Ty se někdy čtou nahlas při bohoslužebném setkání jako námět k úvahám a meditaci. Rady a otázky dávají dobrou představu o celé šíři názorů a praktik v dnešní Náboženské společnosti Přátel. Opět se nejedná o pravidla, ale spíše vodítka, která pomáhají na cestě hledání lásky a pravdy.

4.4 Zápisy

Zápisy jsou písemným vyjádřením rozhodnutí, jichž bylo dosaženo při organizačním setkání, a jsou důležitým prostředkem komunikace mezi přípravnými, měsíčními, všeobecnými a ročními shromážděními a jejich výbory. Zároveň slouží jako historický záznam o životě a aktivitách Přátel a o věcech, jimiž se zabývali. Proto jsou zápisy pečlivě archivovány.

4.5 Jmenování

Protože většina kvakerských skupin odmítá hlasování, obsazování jednotlivých funkcí ve shromáždění se neděje formou voleb. Kvakeři to dělají tak, že celé shromáždění ze svého středu vybere jmenovací výbor a ten příslušnému shromáždění navrhne jména. Shromáždění buď navrženou osobu schválí, nebo výbor požádá, aby věc znovu uvážil. Jmenovací výbor hraje v životě shromáždění důležitou roli, protože výběr správných lidí s odpovídajícími schopnostmi na ta správná místa vyžaduje rozvahu i fantazii.

5 Světová rodina Přátel

5.1 Světový kvakerský konzultační výbor

Světový kvakerský konzultační výbor (Friends World Committee for Consultation – FWCC) byl založen v r. 1937 na Světové konferenci Přátel ve Swarthmore v Pennsylvánii, aby „*radil a vedl ke vzájemnému porozumění mezi Přáteli na celém světě, zvláště prostřednictvím podpory společných konferencí a vzájemných návštěv, shromažďování a šíření informací o kvakerské literatuře a dalších aktivitách směřujících k tomuto cíli*“.

V FWCC je dnes sdruženo asi 70 ročních shromáždění s přibližně 300 000 členy. Zástupci těchto zúčastněných ročních shromáždění a skupin se scházejí jednou za tři roky na trienále. Cílem těchto všeobecných setkání je vytvářet vazby mezi Přáteli, pomoci jim vnímat jasněji Boží vůli a společně lépe sloužit světu. Jednou ročně se schází Prozatímní výbor, aby pokračoval v rozhodovacím procesu FWCC a koordinoval práci mezi jednotlivými trienále.

Světová kancelář v Londýně slouží jako centrum celosvětové komunikace. Pomáhá organizovat celosvětová setkání a konference a udržuje kontakt mezi čtyřmi sekcemi FWCC a Kvakerskými kanceláři při OSN v New Yorku a Ženevě. Program mezinárodního členství slouží k napojení izolovaných Přátel a po světě roztroušených bohoslužebných skupin na celosvětovou rodinu Přátel. Návštěvami, korespondencí a publikační činností napomáhá Světová kancelář lepšímu pochopení celosvětové povahy Náboženské společnosti Přátel a jejího poslání ve světě.

5.2 Sekce FWCC

V roce 1938, u příležitosti druhého setkání FWCC ve Vallekilde v Dánsku, byla zřízena Evropská sekce FWCC. V roce 1992 byla nazvána Evropská a blízkovýchodní sekce (European and Middle-East Section - EMES). EMES slouží ročním shromážděním a skupinám Přátel v Evropě a na Blízkém Východě. Sekce se běžně schází jednou za rok na ročním setkání. Pracovníky sekce jsou: tajemník, pokladník a výkonný sekretář. Výkonný sekretář je zaměstnán na základě pracovní smlouvy a za svou funkci dostává plat, ostatní funkce jsou vykonávány dobrovolně. Výkonný výbor tvoří tajemník, pokladník,

výkonný sekretář a dva další členové plus jeden, jehož vybírají Evropští a blízkovýchodní mladí Přátelé (Europe and Middle-East Young Friends - EMEYF). Výkonný výbor přijímá rozhodnutí, která nemohou počkat do dalšího ročního setkání. Bylo ustanoveno několik dalších výborů a skupin, například pro organizaci Putování mladých kvakerů (Quaker Youth Pilgrimage) nebo konference Mír a Služba (Peace and Service Consultation – zde se scházejí zástupci výborů pro mír a jiných organizací z různých ročních shromáždění a skupin).

Sekce obou Amerik byla ustavena roku 1938. Nyní slouží asi 40 ročním shromážděním a skupinám na západní polokouli a snaží se sjednocovat kvakery různých tradic. Tato sekce je také sponzorem programů, jako např. Spravedlivé sdílení světových zdrojů (Right Sharing of World Resources), Putování mladých kvakerů, Mezinárodní kvakerská pomoc (International Quaker Aid). Širší kvakerské společenství (Wider Quaker Fellowship), které je v péči této sekce, vydává celou škálu pečlivě vybrané kvakerské literatury v angličtině a španělštině pro „přátele Přátel“. Tuto službu oceňuje řada izolovaných Přátel po celém světě.

Africká sekce byla založena v roce 1961. Udržuje kontakty mezi Přáteli v západní a střední Africe (Ghana, Nigérie, Burundi, Rwanda a Kongo – dříve Zair), východní Africe (Keňa, Uganda, Tanzanie) a jižní Africe (Jihoafrická republika, Lesotho, Botswana, Malawi, Namibie, Zimbabwe a Zambie). První setkání sekce se odehrálo v roce 1975 a první výkonný sekretář byl jmenován v roce 1976. Velmi užitečným prostředkem komunikace je v této rozsáhlé oblasti Zpravodaj sekce. Sekce se angažuje v několika mírových a charitativních projektech v regionu.

Nejmenší ze čtyř sekcí FWCC, Asijská a západopacifická sekce, byla oficiálně ustavena v roce 1985. Její první setkání se konalo v roce 1988 během trienále FWCC v Tokiu. Sekce se snaží sloužit malým ročním shromážděním, roztroušeným v Indii, Japonsku, na Taiwanu, Novém Zélandu, v Austrálii stejně jako malým skupinám v Koreji, Hong Kongu, Singapuru a jinde. Sahají od Nového Zélandu a Austrálie po Koreu a Japonsko. Sekce udržuje kontakt mezi nezařazenými ročními shromážděními a skupinami v regionu včetně Filipín, Taiwanu, Nepálu a Indonézie. Kontakt je udržován prostřednictvím zpravodaje, který vydává dobrovolník sloužící jako

výkonný sekretář, a elektronické pošty. Sekce dále podporuje v rámci možností vzájemné návštěvy a regionální setkání.

5.3 Výbor pro mezinárodní členství

Většina lidí se stává členy Náboženské společnosti Přátel poté, co se nějakou dobu účastnili bohoslužeb ve shromáždění v místě svého bydliště. Pokud se v blízkosti žádné kvakerské shromáždění nenachází, mohou se stát členy prostřednictvím Programu pro mezinárodní členství v rámci FWCC. S tímto programem začali roku 1919 britští Přátelé, ale v roce 1979 byl předán do působnosti FWCC, která se jevila jako organizace, jíž tento celosvětový úkol logicky přísluší. V současnosti je na světě okolo stovky Přátel, kteří mají mezinárodní členství.

Výbor pro mezinárodní členství se snaží posilovat a podporovat izolované Přátele, bohoslužebné skupiny i různá oficiální kvakerská shromáždění. Funguje svým způsobem jako měsíční shromáždění se zřetelem na členství a pastorační péči. Každá žádost o členství je výborem posouzena podobně jako v běžných měsíčních shromážděních. Výbor ustanoví několik Přátel, kteří se se zájemcem sejdou a otázky jeho členství s ním prohovoří, napíší o tomto rozhovoru zprávu, kterou předloží výboru, který přihlášku zvaží.

5.4 Další mezinárodní organizace Přátel

Další organizace jako například Obecná konference Přátel (Friends General Conference – FGC), Jednotné shromáždění Přátel (Friends United Meeting – FUM) a Aliance evangelikálních Přátel (Evangelical Friends International – EFI) sdružují (zejména severoamerická) roční shromáždění strukturované i volné tradice. Evropští a blízkovýchodní mladí Přátelé (Europe and Middle-East Young Friends - EMEYF) se snaží poskytovat duchovní podporu mladým Přátelům a podporovat komunikaci mezi nimi. Několik kvakerských studijních center, jako například *Woodbrooke* ve Velké Británii nebo *Pendle Hill* v USA nabízejí společenství, v nichž se jednotlivci nebo skupiny mohou učit, zkoumat nové myšlenky a hledat duchovní růst. Adresy viz oddíl č. 8

6 Život a rozvoj malých skupin

Řada lidí, kteří se zajímají o kvakery, nebo jsou členy Náboženské společnosti Přátel, žije v zemích nebo oblastech, kde nejsou žádná kvakerská shromáždění. Tito izolovaní Přátelé často čelí problémům s hledáním duchovního osvěžení a podpory a zachováváním věrnosti kvakerským ideálům. Proto jim někdy přijde naprosto samozřejmé účastnit se bohoslužeb se členy jiných náboženských společenství.

Mnoho izolovaných Přátel má ve zvyku trávit čas se svým duchovním deníkem, s Biblií nebo kvakerskými spisy. Svůj pocit, že náleží k širší světové rodině Přátel, mohou rozvíjet prostřednictvím korespondence s jinými Přáteli nebo kvakerskými organizacemi. Rovněž FWCC se snaží být ve styku s těmito Přáteli nebo lidmi, kteří se o kvakerství zajímají, a zprostředkovat jim kontakt s ostatními v dané lokalitě.

Jakmile se dají dohromady dva, tři lidé nebo rodiny, je možné vytvořit jakési pevné jádro, ke kterému se mohou přidávat další. Výsledkem často bývá bohoslužebná skupina s Přáteli z různých zemí a s lidmi, kteří by se rádi stali kvakery. Může se stát také to, že skupinu začnou navštěvovat i lidé z různých jiných denominací, nebo stoupenci jiných náboženství a naleznou v ní duchovní domov.

Mnoho nových skupin pořádá bohoslužebná setkání v soukromých bytech. Po nich obvykle následují neformální rozhovory nad kávou či něčím k snědku. Ale setkávání v soukromí má také své nevýhody. Místa setkávání se mohou často měnit a soukromí něčího bytu může případně nové zájemce odradit. Jestliže se skupina schází na pevně daném veřejném místě, je jednodušší takové setkání inzerovat i najít. Na druhé straně si řada menších skupin taková setkání nemůže dovolit, nebo mají problémy s právními či kulturními omezeními své země.

Jakmile nějaká skupina vznikne, je téměř jisté, že časem její setkání navštíví i někdo, kdo s kvakerskou bohoslužbou nemá žádnou předchozí zkušenost. Jestliže někdo takový přijde, je dobré mu předem stručně vysvětlit, jak a proč setkání probíhá. Některé kvakerské skupiny mají letáčky, které uvádějí do kvakerského stylu bohoslužby. Rovněž je dobré jasně uvést, že na bohoslužbách jsou vítáni i lidé jiných náboženských přesvědčení, aniž by na ně byl

vyvíjen jakýkoli tlak, aby se stali členy skupiny. Pravidelní návštěvníci jiných vyznání či náboženství nejsou v malých skupinách neobvyklým jevem.

Řada těchto malých bohoslužebných skupin funguje bez jakýchkoli kontaktů s kvakerskými strukturami. Ale i když se scházejí třeba jen dva nebo tři Přátelé, je dobré, když jeden z nich slouží jako kontaktní osoba. Taková skupinka také může být svěřena do péče Výboru pro mezinárodní členství při FWCC. Ten může podporovat třeba návštěvy kvakerů odjinud, nebo informovat o tom, když se někdo z kvakerů chystá do oblasti, kde skupina působí, přistěhovat. Příslušná sekce FWCC také může pomoci skupině s navázáním kontaktů s ostatními Přáteli v regionu. Tyto kontakty mohou posílit i návštěvy společných akcí.

Je užitečné, když někdo ze skupiny funguje jako organizátor, který zajišťuje, aby skupina věděla o místě a čase setkání, aktualizuje různá oznámení apod. Je dobré, když se lidé v těchto funkcích střídají. Zvláště pokud skupina ještě nepořádá organizační setkání a nepíše z nich zápisy, je užitečné, když vede alespoň jakýsi deník, který slouží jako záznam o jejím vývoji. Je také dobré vést záznamy o výdajích za nájem prostor, poštovné, inzerci a podobné věci a spravedlivě rozložit tyto náklady podle možností jednotlivých členů.

Když skupina cítí, že už je na to připravená, může pořádat pravidelná organizační setkání, například jednou za dva nebo tři měsíce. Jeden člověk pak slouží jako tajemník a dohlíží na to, aby setkání bylo vedeno kvakerským způsobem. Organizační setkání poskytuje prostor pro diskuzi o případných problémech, růstu skupiny, programech pro děti, struktuře setkání, financích a jiných záležitostech. K účasti na organizačních setkáních mají být povzbuzováni všichni pravidelní návštěvníci skupiny bez ohledu na to, jestli jsou formálně členy Náboženské společnosti Přátel nebo ne. Zapojit a podílet se na dosažení shody mohou všichni. Zkušenější Přátelé mohou napomáhat tomu, aby agenda setkání byla projednána v bohoslužebném duchu.

Jakmile se skupina začne rozvíjet, posilovat a stabilizovat, může se svěřit do péče Výboru pro mezinárodní členství při FWCC. Ten může skupině pomoci s navázáním kontaktů s celosvětovou rodinou Přátel na hmatatelné úrovni. Skupina tím rovněž získá místo, kam se obrátit, když vyvstanou otázky ohledně organizačních nebo

duchovních témat, nebo když skupina cítí nějaké poslání, o něž by se ráda podělila s širším společenstvím Přátel.

A nakonec, pokud se skupina a Výbor pro mezinárodní členství shodnou na tom, že přišel čas, může skupina zažádat o status plnohodnotného měsíčního shromáždění. To si potom začne o věcech členství rozhodovat samo. Silné měsíční shromáždění se dokonce může stát jádrem pro založení nového ročního shromáždění.

Pokud je v dosahu (klidně i v jiné zemi) silné měsíční nebo roční shromáždění, může skupina uznat za vhodnější obrátit se pro podporu k němu a později může zažádat o uznání jako jedno z jeho shromáždění. I v případě, že se skupina rozhodne napojit přímo na Výbor pro mezinárodní členství, může zároveň vstoupit do kontaktu se sekci FWCC v příslušné oblasti a někdy může dojít k tomu, že skupina začne budovat své vazby s nějakým blízkým ročním shromážděním, jehož součástí se později může stát.

7 Bibliografie

K sestavení textu této publikace posloužily následující knihy, brožury a letáky. Většina z nich je stále ještě k dostání v Kvakerském knižním středisku (Friends Book Centre) a Světovém ústředí FWCC (FWCC World Office) v Londýně, případně u Obecné konference Přátel (Friends General Conference) ve Philadelphii.

Quaker by conviction, by Geoffrey Hubbard. Pelican, London, 1974. (Úpravené vydání: Quaker Home Service, London, 1992)

Quaker organisation - a plain person's guide, Barry Wilsher. Quaker Home Service, London, 1986.

A Light that is shining, Harvey Gillman. Quaker Home Service, London, 1997.

An introduction to the life and works of George Fox, Christian Barclay. Bishopsgate Press, London, 1989.

Quaker faith & practice - the book of Christian discipline of the Yearly Meeting of the Religious Society of Friends (Quakers) in Britain, London, 1995.

Quakers around the world - Handbook of the Religious Society of Friends (Quakers). Handbook of the Religious Society of Friends with descriptions of yearly meetings and groups, Quaker schools, study centres, periodicals and libraries. FWCC World Office, London, 1994.

Cheerfully over the world - Handbook for isolated Friends. International Membership Committee, FWCC World Office, London, 1988.

Friendly answers to questions about American Quakers. Leták vydaný FWCC Section of the Americas, Philadelphia, 1991.

"Introducing Quakers" Gordon Browne. Leták vydaný Pendle Hill College, Philadelphia, 1992.

8 Kontakty

Pražská bohoslužebná skupina

www.kvakeri.cz (Adresa kontaktní osoby se může měnit a je uvedena na těchto stránkách.)

FWCC World Office

173 Euston Road, London, NW1 2AX, England
<http://fwccworld.org>

FWCC Europe & Middle-East Section

Adresa se mění spolu s osobou výkonného tajemníka. Aktuální je k nalezení na stránkách FWCC World Office

www.fwccemes.org

Kvakerská studijní centra

Woodbrooke, 1046 Bristol Road, Selly Oak, Birmingham B29 6LJ, England

www.woodbrooke.org.uk

Pendle Hill, 338 Plush Mill Road, Wallingford, PA 19086-6099, USA

www.pendlehill.org

Anglický originál vydala: [FWCC Europe & Middle East Section](#)

Český překlad: Pavel Marušinec

Spolupracovali: Jana Koubová a Libor Šimek

Pražská bohoslužebná skupina 2009

Kontakt: www.kvakeri.cz